

Nr 1314

Av herr **Lindahl**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 79, angående stöd till idrotten.

(Lika lydande med motion nr 1120 i Första kammaren)

Cykel- och mopedfrämjandet (CMF) bildades 1934. CMF:s verksamhet de första åren omfattade huvudsakligen åtgärder och arrangemang för turistcykling och viss aktivitet för anläggande av cykelbanor och cykelvägar.

Under hand som bilismen utvecklades och samtidigt behovet av en ökad motion i breda folklager gjorde sig gällande, har CMF:s verksamhet alltmera kommit att domineras av åtgärder för en separering av trafiken med egna körbanor för cykeltrafiken och olika aktiviteter för användningen av cykeln som ett lämpligt motionsinstrument.

Svenska folkets ökande intresse för cykeln har tagit sig uttryck i en starkt stegrad cykelförsäljning under den senaste 10-årsperioden, från 127 000 år 1959 till 419 000 föregående år.

En av SIFO år 1964 genomförd undersökning visade att 62 % av den vuxna svenska befolkningen över 15 år hade en cykel, ett procenttal som i dag med all säkerhet väsentligt överträffas.

I anslutning till detta ökande cykelintresse har också CMF:s arbetsuppgifter stegrats på olika sätt. Förbundet är i dag representerat i ett stort antal institutioner, kommittéer och organisationer, av vilka kan nämnas statens trafiksäkerhetsverks rådgivande delegation, Riksorganisationernas campingkommitté, Svenska turisttrafikförbundets råd, Skid- och friluftsförbundets utrustningskommitté, Samarbetskommittén för kampen mot barnolycksfall, Sveriges standardiseringskommissions bedömargrupp för motoristhjälm samt 60-talet regionala och lokala trafiksäkerhetsorgan o. s. v.

I sitt arbete för belysande av cykeln som ett lämpligt motionsredskap och rehabiliteringsinstrument har CMF i stor utsträckning engagerat medicinsk sakkunskap och genom framför allt pressen men även i direktkontakter med större företag, kommunala och regionala organ spridit kunskap om cykelns förtjänster som ett praktiskt, billigt och sunt medel att förbättra konditionen.

Sedan sju år tillbaka anordnar CMF årligen en konferens, som vänder sig till stadsplanerare, trafikingenjörer och liknande befattningshavare i syfte att informera om lämpliga tekniska åtgärder för en säkrare cykeltrafik, huvudsakligen inom tätbebyggda områden men även för cykelvägar till friluftsområden, badplatser, idrottsplatser o. s. v.

CMF samarbetar med trafik-, turist-, motionsidrotts- och näralliggande organisationer för ett förverkligande av förbundets syften. CMF fungerar i alltmer ökad utsträckning som remissinstans inte bara för ärenden inom olika departement utan även för en rad andra statliga, regionala och kommunala organ inom förbundets arbetsområden.

Jag anser förbundets verksamhet i dag som mer samhällsgagneligt än någonsin. I ett samhälle, som kräver alltmera av medborgarna både på arbetsplatsen och i trafiken, måste det enligt min uppfattning finnas tillfälle till motionsaktiviteter genom cykling utan risk för livet i en strid trafikström. En bättre kondition ger den enskilde större utbyte av både arbetsinsatsen och fritiden. Cykeln kräver ju också betydligt mindre utrymme och ekonomiskt engagemang på vägen och på parkeringsplatsen, och varje bilist, som stundom byter ut bilen mot cykeln, bidrar till bättre utrymme i trafiken och mindre avgasföroreningar i luften.

CMF har under sin snart trettiofemåriga tillvaro, med enstaka undantag som inför högertrafikomläggningen, inte åtnjutit något statligt stöd. CMF:s administrativa personal, som handhar huvudparten av arbetsuppgifterna, består i dag endast av två personer.

Cykeln som vårt mest miljövänliga fordon och ett av våra förnämligaste motionsmedel måste kunna hävda sina intressen genom en stark organisation. Då Cykel- och mopedfrämjandet är den enda institution som i dag för cyklistens talan och därigenom utför ett i högsta grad samhällsgagnande arbete, måste det bedömas som angeläget att medel ställs till förbundets förfogande, så att verksamheten kan bedrivas på ett effektivt och för folkhälsan i vidaste mening främjande sätt.

Med hänvisning till vad som ovan anförts får jag hemställa,

att vid behandlingen av Kungl. Maj:ts proposition nr 79 hänsyn tas till Cykel- och mopedfrämjandets behov av ekonomiskt stöd och att inom ramen för de föreslagna medlen för organisationsstöd Cykel- och mopedfrämjandet inrymmes bland de bidragsberättigade organisationerna.

Stockholm den 14 april 1970

Essen Lindahl (s)
